

BORGARAKRÍGGJ

TÓRUR VAR EYGNÁ- VITNI TIL STRÍÐIÐ UM KOBANE

– Tá man stendur andlit til andlit við slíkan óndskap, er trupult at skilja, hvussu fólk kunnu koma til ta niðurstøðu, at tað at liva fyri Gudi er at gera so ónd ting. Eg skilji so ikki, hvat gott kann koma burtur úr slíkum óndskapi. Tað sigur Tórus Feilberg Zachariasen, ið seinastu tvey árin hevur virkað sum trúboðari í Miðeystri og Norðurafrika, um sýriska borgarakríggið og Islamska Statin

Hallur av Rana

Bardagin um Kobane er eitt av kendastu einstaku stríðnum í bardaganum hjá vesturheiminum móti yvirgangsfelagsskapinum Islamska Statinum í Sýria og Irak.

Eftir at hava hertikið stór landaøkir í Irak og Sýria, legði islamski yvirgangsfelagsskapurin Islamski Staturin 13. september 2014 á býin Kobane í Norðursýria. Í fleiri mánaðir stríddust kurdiskar herdeildir móti eirindaleysa yvirgangsfelagsskapinum, meðan heimsins eygu vórðu vend móti býnum, ið lá eitt steinkast frá turkiska markinum.

Meðan umheimurin helt ondini og fylgdi við stríðnum í býnum, har kurdar, við stuðli frá vesturheiminum, bardust við islamska yvirgangsfelagsskapin, flýddu so gott sum allir íbúgvarnir í Kobane tvørturum markið til Turkalands.

Hóast fleiri royndir, so eydnaðist tað aldrin Islamska Statinum at hertaka býin, og eigur stríðið um Kobane nú pláss í søgubókunum sum lontan, tá gongdin í stríðnum móti Islamska Statinum vendi. Næstu mánaðirnar eydnaðist tað kurdum, irakskum herinum og øðrum at vinna aftur stóran part av teimum landaøkjum, ið IS eitt tíðarskeið hevði ræðið yvir.

Tað sum neyvnan kemur í søgubøkurnar er, at nærhendis Kobane var ein føroyingur staddur, og var í nakrar vikur eygnavitni til fylgjurnar av øllum óndskapinum, ið borgarakríggið í Sýria førði við sær.

Hoyvíkingurin Tórus Feilberg Zachariasen var nevniliga staddur í eini kurdiskari bygd í Turkaland nærhendis markinum, og arbeiddi millum flóttafólk úr Kobane, tá stríðið leikaði á. Har kundi hann

Tórus saman við einum barni á eini flóttafólkalegu í Libanon

siggja yvir á býin, ið fylltir yvirskriftirnar í alheims miðlum.

Eitt dapurt huglag

– Vit vóru stødd mitt í flóttafólkastreyminum har eysturi í landinum og virkaðu millum fólk, ið vóru flýdd úr hús og heimi undan krígunum. Har sá eg fólk, ið vóru farin gjøgnum ting, ið einki menniskja eigur at fara gjøgnum. Eg eri bara glaður fyri, at eg havi verið spardur fyri slíkum, sigur Tórus Feilberg Zachariasen um tíðina nærhendis Kobane.

Toymið virkaði í eini lítlati kurdiskari bygd beint við markið millum Turkaland og Sýria, har tað ber til at standa og hyggja yvir á Kobane. Meginparturin av flóttafólkunum, ið vóru í bygdini, vóru flóttafólk úr Kobane, ið vóru komin hagar í eini roynd at sleppa undan Islamska Statinum og borgarakrígunum, og árin av borgarakrígunum lögdu eisini sitt dām yvir býin.

– Okkara uppgáva var at ganga um og gera gott. Har upplivdu vit tætt uppá hvat kríggj ger við

menniskjur. Tað lá ein dapurt huglag yvir bygdina, og ein rúgva av fólkunum vóru komin til skaða, harav fleiri høvdu mist likamslutir, greiðir Tórus Feilberg Zachariasen frá.

Tað er aldrin heilt vandaleyst at arbeiða í slíkum støðum, og hóast hann føldi seg tryggan, so fekk ungi hoyvíkingurin ein skelk, tá hann læs tíðindini nakrar fáar dagar eftir, at tey vóru farin heimaftur til høvuðsstøðina.

– Eg læs um eina sjálmorðsbumba, ið var sprongd í bygdini. Tað var skelkandi at lesa, at álopið hendi á einum staði, har eg sjálvur gekk dagliga bara nakrar fáar dagar áðrenn, greiðir Tórus Zachariasen frá.

Sjálvur hevur ungi hoyvíkingurin trupult at skilja hvussu fólk kunnu fremja slíkar ræðuligar gerðir.

– Tá man stendur andlit til andlit við slíkan óndskap, er trupult at skilja, hvussu fólk kunnu koma til ta niðurstøðu, at tað at liva fyri Gudi er at gera so ónd ting. Eg skilja so ikki, hvat gott kann koma burturúr slíkum óndskapi, sigur Tórus Feilberg Zachariasen.

Ferðast um arabiska heimin

Ungi hoyvíkingurin er fyri stuttum komin heim aftur til Føroyar eftir, at hann seinastu tvey árin hevur virkað sum trúboðari í Miðeystri og Norðurafrika við kristna missionsfelagsskapinum Operatión Mobilisatión, ið flestir føroyingar nokk kenna antin frá teirra trúboðaraskipum, ið fleiri ferðir hava verið á vitjan í Føroyum, ella frá árligu summarstevnuni Teenstreet, har hundræðstals av føroyskum tannáringum luttaka á hvørjum ári.

Seinastu tvey árin hevur Tórus Feilberg Zachariasen verður ein

partur av einum toymi upp á fyra fólk, ið hevur havt til endamáls at fara við tí kristna boðskapinum til arabiskt talandi lond.

Hóast toymi hevði høvuðsstøð í einum arabiskum landi, har tað ikki er lov hjá kristnum felagsskapum at virka, so hevur tað ikki forðað toyminum at tosa við muslimar um sína trúgv.

Tvørturímóti metir Tórus Feilberg Zachariasen, at tey flestu fólkin, ið hann hevur møtt hesi bæði árin, hava verið opin fyri kristnu trúnni.

– Tað hevur verið fyrimyndarligt hvussu vit eru móttikin allastaðni. Tá man tosaði við tey um Jesus, var tað kortini øgiliga blandað hvussu tey tóku móti tí. Nøkur vóru opin, meðan onnur vóru meira afturlatin. Men tey høvdu tað fint við, at eg var kristin. Tað var nærum aldrin ein trupulleiki, og vóru tey fá, ið blivu ill av at hoyra, at eg var kristin, sigur Tórus Feilberg Zachariasen.

Ein vinarlig mentan

Sum heild upplivdi Tórus Feilberg Zachariasen á sínum ferðum í arabiska heiminum, at talan var um eina vinarliga mentan, og føldi hann seg nærum aldrin ótryggan.

Mentanarlíga eru arabar eitt øgiliga fitt og gestablikt fólkaslag. Fólk verða kanska bilsin av tí, men eg føldi meg sjáldan ótryggan í Miðeystri. Men í muslimska heiminum hava tey eina øgiliga pena masku, ið tó fjalir nógv keðiligt. Handan maskuna eru nógv ting, ið ikki eru so pen og góð, sigur Tórus Feilberg Zachariasen,

Tað vóru tó onkrir einstakir tilburðir, har lítila toymið valdi at taka til rýmingar, tá onkur imamur hevði hug at øsa seg.

– Hóast tað í flestu londum, ið vit vitjaðu, ikki var loyvi at virka sum

Har sá eg fólk, ið vóru farin gjøgnum ting, ið einki menniskja eigur at fara gjøgnum. Eg eri bara glaður fyri, at eg havi verið spardur fyri slíkum